

Oponentský posudek k diplomové práci Ihora Krotovyche

S velkým potěšením jsem si přečetl práci diplomanta Ihora Krotovyche. Téma jeho diplomové práce „Překonávání psychosomatických bloků v herecké tvorbě“ mě velice zaujalo. Už proto, že je to jeden z aspektů, kterým se ve mnoha případech věnuji. Jako pedagog. Jak jinak než odstraněním těchto překážek lze studentům, zvláště prvních ročníků, umožnit svobodnou tvorbu, radost ze hry, nikoliv trauma, jež způsobují zábrany, nebezpečně zhoubná sebekontrola, sebehodnocení, ostych a obava z přijetí.

Tím vším se Ihor Krotovych zabývá v mimořádně dobře strukturované práci, která by ostatně mohla pro pedagogy herectví být jakýmsi manuálem pro „cestu do hlubin študákovy duše“.

Magisterská práce tak není pouhým deníčkem, souhrnem vzpomínek na výuku v jednotlivých semestrech herecké tvorby. Svá traumata Ihor Krotovych nejen pojmenovává, ale analyzuje a hledá východiska a nakonec i „rituály“, jak se od prokletí sebekontroly odpoutat. Mátlo mě sice názvosloví, kdy namísto „cíle postavy“ používá pojmenování „terče“, ale má proto své zdůvodnění v překladu Donnellanova *The actor and the Target*.

Nevím, zda je to i přispěním vedoucího práce, že se tato práce vymyká běžnému standartu. Ve svých úvahách dopívá v závěru k poznání, že nejzdravějším prostředím pro uvolněnou a vskutku tvůrčí práci je kolektiv, soubor spřízněný volbou. V jeho práci se často opakuje slovo pokora, což mě naplňuje nadějí, že vyrůstá zástupce generace, která chápe, že divadlo je veskrze kolektivní dílo a budu mu přát, aby se mu podařilo stát se členem takového spolku.

Doplňující otázky:

Ve své písemné práci popisujete „rituál“, kterým se připravujete před představením. Projít si celou hru v aranžmá a všechny své repliky na jevišti je sice chvályhodné, ale v běžné praxi jen velice obtížně realizovatelné. Jak se budete s tímto fenoménem vyrovnávat v každodenním provozu?

V závěru práce píšete, cituji: „Myslím, že kolektiv lidí, kteří k sobě cítí vzájemnou pokoru a úctu, se může nazývat skutečně šťastným kolektivem.“ Je v hledáčku vaší pozornosti kolektiv, kde byste se cítil šťastným, svobodným, beze strachu z vlastních „psychosomatických bloků“?

Jinak považuji práci Ihora Krotovyche za mimořádně zdařilou a doporučuji ji k ústní obhajobě.

doc. MgA. Tomáš Töpfer